

Pán Bůh promluvil

Trápila mě nastalá situace ve sboru a moc jsem si přála, aby nepadala pouze lidská rozhodnutí činěná na základě rozumových analýz více či méně citově podbarvených. Také jsem chtěla, aby v tom staršovstvo nebylo osamoceno, ale mělo modlitební podporu.

Po rozhovoru s místopředsedou staršovstva jsme požádali boskovické členy o společné modlitby (z časových důvodů jsme to pojali takto lokálně), vysvětlili konkrétní potřeby a cíle. Ti ochotně souhlasili a čtvrteční večery se staly časem zápasu, přimlouvání za sbor, děkování, žehnání a proseb za zjevení Boží vůle.

A Pán Bůh se ozval dřív, než jsme vůbec doufali. Již na druhé schůzce přišla jedna sestra s veršem, který jí PB položil na srdce: **Budte tedy trpěliví, bratři, až do příchodu Páně.** Jk.5,7a. Trpělivost není moje silná vlastnost, byla jsem proto vděčná za její připomenutí – ano, všechno má svůj čas.

Další sestře Pán s velkým důrazem ukázal na verš: **Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlíže se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh. Budu tě podpírat pravicí své spravedlnosti.** Iz. 41,10. Trefa do černého! Přesně to jsem potřebovala slyšet – ujištění o Boží přítomnosti a pomoci!

Pak PB promluvil i ke mně. Řekl mi: „Tíží tě otázka, zda sbor má budoucnost, prožíváš to jako zkoušku. Sami jste to období nazvali „demoverze“ - zkušební verze, jenže nežijete „demoživot“ - to je opravdová zkouška, ale já jsem s vámi (viz verš v předchozím odstavci). A protože tou zkouškou procházím s vámi, **vyzkoušejte i vy mně.** Vyzkoušejte, zda plním svá zaslíbení. Požadujte po mě všechno, co potřebujete a co vám pomůže, abyste prošli tím těžkým obdobím.“

Ta slova mě nesmírně zasáhla a změnila okamžitě můj postoj – z černých myšlenek a beznaděje naráz nezbylo nic a místo toho jsem prožívala ohromnou radost, posílení (zaslíbené podepření), naději a vyhlídky na budoucnost. Vždyť Bůh sám se angažuje v naší zkoušce, vstupuje do ní s námi a disponuje vším, co potřebujeme a celý arzenál nám ochotně nabízí, ba vybízí k vyzkoušení.

Přemýšlela jsem tedy, co nejvíc potřebujeme a dospěla jsem ke dvěma potřebám:

- 1) pokoj, uklidnění, vyrovnaní se se situací, aby se zahojily případné šrámy a nenesli si je dál
- 2) potřebujeme zaplnit uprázdněné lavice a místa ve sborové práci. A kým zaplnit? No především těmi nejbližšími.

Vnímám, že to není slovo jen ke mně, ale má platnost pro celý sbor. Tak vás žehnám Božím pokojem a zároveň **vybízím k modlitebnímu boji** - za vaše neobrácené děti, vnuky, partnera, přátele, přimlouvejte se za „vlažné“ v našich řadách. Vždycky je správný čas pro přimluvy, ale nyní to máme se zvláštním Božím zaslíbením!

A to není všechno. Věřím, že to byl Duch Svatý, který jiné sestře při společné modlitbě dal na mysl Gedeona a jeho mrňavou armádu a ještě k tomu bez regulérních zbraní (přečtete si ten oddíl Soudců 6, 7) – a my jsme zase víc pochopili a prožili, že i kdyby sbor tvořili neduživí senioři, pořád je to armáda a nepřítel bude poražen. Protože je to o mocném Bohu a ne o armádě.

A k tomu přišly další verše: **Dobrý je Hospodin k těm, kdo v Něho naději složí, k duši, jež se na Jeho vůli dotazuje. Je dobré, když člověk potichu čeká na spásu od Hospodina.** Pláč J. 3,25+26

Svou cestu svěř Hospodinu, doufej v Něho, On sám bude jednat. Ž.37,5

Neboj se, malé stádce, neboť vašemu otci se zalíbilo dát vám království. Lk.12,32

Když jsem sláb, tehdy silný jsem. 2. Kor. 12,10b

Děkuji Pánu, že promluvil, postavil se za nás, neuvěřitelně povzbudil a ukázal, jaký první krůček máme právě teď udělat. Tak to, prosím, všichni dělejme, přimlouvejme se a zástupně volejme za své drahé a blízké.

A poslední slovo, které intenzivně vnímám, je z Mt. 9, 29b: **Podle vaší víry se vám staň.**